

Utanför lyssnandet existerar ingen kärlek

Vi är bättre lyssnare när det skymmer, när mörkret lägger sig som en slöja över alla synintryck som i dagsljuset ständigt pockar på uppmärksamhet. Så förvånar det inte att just konsten att lyssna är ett viktigt tema under advent. Som en mössa kan vi dra på oss lyssnandet

när vi träder in i december för att under fyra veckor öva upp vår lyhörddhet inför den kommande julens stilla natt. Vi kan kura skymning tillsammans och låta berättelser och sånger stämma själens instrument. I skenet av en fladdrande ljuslåga kan vi för oss själva fundera över lyssnadets plats i vårt eget liv. Fråga oss vilken ton eller vilket ord vi tycker klingar vackrast och - om jag fick välja - vilket ljud skulle jag då önska vore det sista jag hörde innan jag lämnade jordelivet? Fågelsång? Vindsus? Barnaskratt?

Men vi människor vill inte bara lyssna, det är ett grundläggande behov hos oss att vi också vill bli lyssnade på. Att bli hörd innebär att bli sedd och bekräftad, att ges ett värde. Därför kan man

kanske säga att lyssnandet är en kärlekshandling. Och med tanke på hur mycket det betyder för oss att bli hörda så är det oroväckande hur lite av denna "kärlekshandling" som praktiseras till vardags. Vi vill gärna bli lyssnade på, men är inte alltid lika villiga att verkligen lyssna på andra. Kanske är det rentav en av orsakerna till att världen idag ser ut som den gör. Utanför lyssnandet existerar nämligen ingen kärlek. Ingen kan påstå sig visa

sin medmänniska. Att lyssna eller inte lyssna är ett val vi själva gör och är i förlängningen ett resultat av hur vi lyssnar till den kristna kallelse i vår biografi. Det ömsesidiga lyssnandet är en förutsättning för att själar ska kunna mötas på ett djupare sätt, en förutsättning för att en relation ska kunna uppstå. Det gäller även relationen till den andliga världen och är därför grundbulten i den kristna tron. Tro kommer av hörande, säger Bibeln.

Gudfader både lyssnar och talar till oss. Han hör våra böner och kallar oss till sig, har ett individuellt ärende till var och en av oss. Att lyssna till Guds ord är också en kärlekshandling. Och hela kristendomens framtid bygger på att vi lyssnar in Honom i våra liv, att vi öppnar oss för hans kärleksgåva: Sonen, det levande Ordet som varje jul på nytt vill nå vårt öra och hjärta. Så kan vi låta advent bli en tid av kärleksfullt lyssnande, en väg av lyhörddhet för det ohörbara, en växande förståelse för det oerhörda, hoppfulla framtidsord som tonar genom världen.

